

Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
H. SAUGMANDSGAARD ØE
представено на 6 октомври 2021 година¹

Дело C-342/20

A SCPI
при участието на
Veronsaajien oikeudenvaltayksikkö

(Преюдициално запитване, отправено от Helsingin hallinto-oikeus (Административен съд Хелзинки, Финландия))

„Преюдициално запитване — Свободно движение на капитали —
Данъчно законодателство — Данък върху доходите на юридически лица —
Инвестиционни фондове — Прозрачни за целите на данъчното облагане образувания —
Хибридни образувания — Инвестиции в недвижими имоти и/или дружества за недвижими
имоти, намиращи се в друга държава членка — Механизъм за данъчна прозрачност —
Изискване за учредяване с договор — Изключване на инвестиционни фондове, учредени
въз основа на устав — Ограничения — Сравнимост — Обосноваване — Липса“

I. Въведение

1. Преюдициалното запитване, отправено от Helsingin hallinto-oikeus (Административен съд Хелзинки, Финландия), се отнася до тълкуването на членове 49 ДФЕС, 63 ДФЕС и 65 ДФЕС.
2. Запитването е отправено в рамките на спор между A SCPI, инвестиционен фонд, установен във Франция, и Verohallinto (данъчна администрация, Финландия) по повод на постановено от последната предварително решение. В това решение данъчната администрация приема, че A SCPI не е данъчно прозрачно образувание за данъчната 2020 г. и следователно подлежи на облагане с данък върху доходите във Финландия.
3. Това решение на данъчната администрация се основава на наскоро въведени във финландското данъчно законодателство разпоредби, които установяват различно третиране на инвестиционните фондове, учредени с договор, от една страна, и фондове, учредени въз основа на устав, от друга страна.

¹ Език на оригиналния текст: френски.

4. Инвестиционните фондове, учредени *с договор*, се считат за прозрачни за целите на данъчното облагане образувания и поради това са освободени от данък върху доходите. Фондовете, учредени с договор, не са юридически лица. Тяхното функциониране се урежда от уговорени между инвеститорите договорни правила.

5. Обратно, инвестиционните фондове, учредени *въз основа на устав*, като A SCPI, се считат за данъчно непрозрачни образувания. Поради това те подлежат на облагане с данък върху доходите във Финландия. Учредяването „въз основа на устав“ предполага създаването на образувание, чието функциониране се урежда с „устав“. В зависимост от вида на съответното образувание то може да притежава или не правосубектност и/или дееспособност (а именно способността да извършва правни действия или да участва като страна в съдебни производства).

6. Поради изложените по-долу съображения считам, че установеното от финландското данъчно законодателство различно третиране на договорните инвестиционни фондове и на инвестиционните фондове, учредени въз основа на устав, противоречи на свободното движение на капитали, гарантирано с членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС.

7. По същество считам, че това разграничение е произволно, тъй като води до различно третиране на инвестиционните фондове, които са обективно сходни по отношение на прозрачността, независимо дали са учредени с договор или въз основа на устав.

II. Финландското право

8. Съгласно член 3, точка 4 от Tuloverolaki 1535/1992 (Закон 1535/1992 за данъка върху доходите) от 30 декември 1992 г., изменен със Закон № 1528/2019 (наричан по-нататък „Закон за данъка върху доходите“) „образувания“ по смисъла на този закон, са по-специално акционерните дружества, инвестиционните фондове и специализираните инвестиционни фондове.

9. Съгласно член 9, параграф 1, точка 2 от този закон физическите лица, които през данъчната година не са пребивавали във Финландия, и чуждестранните образувания подлежат на подоходно облагане на получените във Финландия доходи (ограничено данъчно задължение).

10. Член 10 от посочения закон изброява няколко категории доходи, за които се счита, че са реализирани във Финландия. Сред тези доходи са по-специално:

- доходите от намиращи се във Финландия недвижими имоти или от помещения, държани въз основа на акции на финландско акционерно дружество за жилищно настаняване или друго акционерно дружество или на членство във финландска кооперация за жилищно настаняване или друга кооперация,
- дивидентите, излишъците, получени от кооперация и друг сходен доход, получен от финландско акционерно дружество, кооперация или друго финландско корпоративно образувание, както и участието в печалбата на финландско обединение,
- печалбата, получена от продажбата на недвижим имот, намиращ се във Финландия, или на акции или дялове във финландско акционерно дружество за жилищно настаняване,

друго акционерно дружество или кооперация, на която повече от 50 % от общия размер на активите се състои от един или няколко намиращи се във Финландия недвижими имоти.

11. Член 20а от Закона за данъка върху доходите е създаден със Закон № 1528/2019, в сила от 1 януари 2020 г., който се прилага от началото на данъчната 2020 г.

12. Съгласно първа алинея от този член инвестиционните фондове по смисъла на глава 1, член 2, първа алинея, точка 2 от Sijoitusrahastolaki 213/2019 (Закон 213/2019 за инвестиционните фондове) или сходните с тях учредени с договор чуждестранни инвестиционни фондове от отворен тип, които имат най-малко 30 акционери, са освободени от данък върху доходите.

13. Съгласно втора алинея от посочения член това освобождаване се прилага и по отношение на специализираните фондове по смисъла на глава 2, член 1, втора алинея от Laki vaihtoehtorahastojen hoitajista 162/2014 (Закон 162/2014 за лицата, управляващи фондове за алтернативни инвестиции) и на сходните с тях, учредени с договор чуждестранни специализирани фондове, доколкото фондовете са от отворен тип и имат най-малко 30 акционери.

14. Съгласно член 20а, четвърта алинея от Закона за данъка върху доходите условие за освобождаването от данъчно облагане на специализиран инвестиционен фонд по смисъла на глава 2, член 1, втора алинея от Закон 162/2014 за лицата, управляващи фондове за алтернативни инвестиции, респ. на сходен с него учреден с договор чуждестранен специализиран фонд, който инвестира средствата си основно по посочения в глава 16а, член 4 от този закон начин — в недвижими имоти и в секюритизация на недвижими имоти, е всяка година тези дружества да разпределят на акционерите си най-малко три четвърти от печалбата за данъчната година, без да се взимат предвид нереализираните увеличавания на стойността.

III. Спорът по главното производство, преюдициалният въпрос и производството пред Съда

15. А SCPI е инвестиционен фонд по френското право, учреден като дружество с променлив капитал (Société Civile de Placement Immobilier à Capital Variable), който инвестира в недвижими имоти, намиращи се във Франция или в страни от еврозоната. Инвестиционните обекти се отдават под наем на търговци. В края на 2017 г. стойността на инвестиционния фонд е около 32 милиона евро. Дружеството притежава инвестиции в четири недвижими имота в четири различни страни от еврозоната. В края на 2017 г. дружеството има 926 акционери.

16. А SCPI се представлява от дружеството „А“ SAS („А“ Asset Management, Société par actions simplifiée). Съгласно закона и устава на дружеството А взима всички решения за А SCPI, а освен това управлява и представлява фонда. А SCPI не може извършва правни действия или да участва като страна в съдебни производства. Освен това подлежи на надзор от страна на френския орган за финансов надзор (AMF) и представлява

алтернативен инвестиционен фонд по смисъла на Директива 2011/61/ЕС².

17. Всяка година инвеститорите получават за дяловете си приход, съответстващ на нетната сума на наемите и на другите финансови приходи на А SCPI. Решението за разпределянето на прихода се взима от общото събрание. Дружеството носи отговорност спрямо трети лица за задълженията си, но инвеститорите носят вторична отговорност за задълженията на дружеството.

18. Във Франция А SCPI представлява прозрачно за целите на данъчното облагане образувание. То не подлежи на подоходно облагане. Инвеститорите са тези, които подлежат на данъчно облагане по отношение на получените от дяловете си в дружеството доходи. Те подлежат на облагане и по отношение на печалбите, реализирани от продажбата или обратното изкупуване на дялове.

19. А SCPI възнамерява през юни 2019 г. да подпише договор за покупка на акции на две финландски взаимоспомагателни акционерни дружества за недвижими имоти, които притежават недвижими имоти, използвани като обекти за търговия на дребно. При реализирането на сделката А SCPI ще осъществява във Финландия дейност по отдаване под наем на недвижими имоти във връзка с онези помещения, които контролира въз основа на собствеността върху акциите на акционерното дружество за недвижими имоти. Освен това А SCPI разглежда възможността да осъществи във Финландия други инвестиции в недвижими имоти чрез покупка на акции на други взаимоспомагателни акционерни дружества за недвижими имоти или чрез директни инвестиции в недвижими имоти.

20. В рамките на тези проекти за инвестиции в недвижими имоти във Финландия А SCPI подава до данъчната администрация искане за издаване на предварително решение за данъчните 2019 г. и 2020 г.

21. По отношение на данъчната 2019 г. данъчната администрация посочва, че А SCPI е освободено от данък върху доходите във Финландия въз основа на действащото данъчно законодателство преди влизането в сила на член 20а от Закона за данъка върху доходите.

22. Що се отнася до данъчната 2020 г. данъчната администрация счита обаче, че А SCPI не е освободено от данък върху доходите във Финландия при прилагането на посочената по-горе разпоредба.

23. В частта на предварителното решение относно данъчната 2020 г., обжалвана от А SCPI, данъчната администрация посочва, че от приложения към искането проспект на фонда е видно сходството му с финландско акционерно дружество. Печалбата на фонда се разпределя между акционерите, само ако общото събрание вземе решение за това. А SCPI е инвестиционно предприятие с променлив капитал, поради което не отговаря на предвидената в член 20а, четвърта алинея от Закона за данъка върху доходите правна форма на специализиран инвестиционен фонд, учреден с договор.

² Директива на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2021 година относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 2011 г., стр. 1).

24. Срещу издаденото от данъчната администрация предварително решение в частта му за данъчната 2020 г. А SCPI подава жалба до Helsingin hallinto-oikeus (Административен съд Хелзинки).

25. А SCPI изтъква, че член 20а от Закона за данъка върху доходите е в противоречие с правото на Съюза, тъй като предвижда, че само фондовете, учредени с договор, могат да се считат за специализирани фондове, освободени от данък върху доходите. А SCPI представлявал оператор, който във всяко отношение е сходен с финландски инвестиционен фонд. Единствената разлика се състояла в това, че в съответствие с изискванията на френския *Loi relative aux fonds d'investissement* (Закон за инвестиционните фондове) А SCPI било учредено въз основа на устав, докато инвестиционните фондове съгласно финландския *Sijoitusrahastolaki* (Закон за инвестиционните фондове) трябвало да са учредени с договор.

26. Запитващата юрисдикция излага произтичащите от подготвителните работи мотиви, довели до приемането на член 20а от Закона за данъка върху доходите.

27. От една страна, измененията имат за цел да подобрят правната сигурност. В действащата преди изменението правна уредба данъчното третиране на чуждестранните инвестиционни фондове не е изрично регламентирано във финландското право и е предмет на решения за всеки отделен случай. При липсата на определение на понятието „инвестиционен фонд“ в данъчното законодателство критериите за сходство е трябвало да се установят в административната и съдебната практика. Обстоятелството, че разпоредбите на данъчно законодателство са твърде общи, можело да улесни приравняването на чуждестранните фондове с финландски инвестиционни фондове.

28. От друга страна, запитващата юрисдикция подчертава, че приемането на член 20а от Закона за данъка върху доходите не означава преустановяване на данъчното облагане на инвестиционните фондове във Финландия. Тяхното данъчно третиране продължава да зависи от правната форма на инвестиционния инструмент и в това отношение посочената разпоредба не е изменена. Финландските инвестиционни и специализирани инвестиционни фондове представляват учредени с договор образувания. Целта на предложението за изменение е да се уточнят данъчните режими единствено по отношение на учредените с договор фондове, независимо дали са местни или чуждестранни.

29. По-специално, от предложението за изменение следва, че преследваната цел не е да се разшири приложното поле на освобождаването от облагане и по отношение на други правни форми на предприятие за колективно инвестиране в ценни книжа в чужбина. Данъчното облагане във Финландия се основава на правната форма на инвестиционния инструмент. Финландските инвестиционни фондове представляват учредени с договор образувания, които не са самостоятелни юридически лица, а имущество, чието освобождаване от облагане е уредено отделно. Чуждестранните инвестиционни фондове могат да бъдат приравнени с финландски акционерни дружества въз основа на правната си форма.

30. Запитващата юрисдикция подчертава още, че съгласно приложимото към инвестиционните фондове финландско законодателство инвестиционни фондове могат да бъдат учредявани само с договор.

31. Тази юрисдикция иска да се установи дали член 20а от Закона за данъка върху доходите е съвместим с членове 49 ДФЕС, 63 ДФЕС и 65 ДФЕС, тъй като само учредените с договор чуждестранни инвестиционни фондове от отворен тип могат да се приравняват на освободен от данък върху доходите финландски инвестиционен фонд, но не и инвестиционните фондове, създадени въз основа на устав като A SCPI.

32. При тези обстоятелства Helsingin hallinto-oikeus (Административен съд Хелзинки) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли членове 49 ДФЕС, 63 ДФЕС и 65 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, по смисъла на която само учредените с договор чуждестранни инвестиционни фондове от отворен тип могат да се приравняват на освободен от данък върху доходите финландски инвестиционен фонд, така че чуждестранни инвестиционни фондове, които по своята правна форма не са учредени с договор, подлежат на облагане с данък при източника във Финландия, въпреки че не съществуват други съществени обективни разлики между тяхното положение и това на финландските инвестиционни фондове?“.

33. Преюдициалното запитване постъпва в секретариата на Съда на 23 юли 2020 г. Република Финландия и Европейската комисия представят писмени становища и отговарят писмено на въпросите, поставени от Съда на 18 май 2021 г.

IV. Анализ

34. Проблематиката, която се поставя по настоящото дело, се вписва в по-общия кръг въпроси относно „хибридните“ данъчни образувания, а именно образувания, считани за данъчно „прозрачни“ в дадена държава (образуването само по себе си не подлежи на облагане, а подлежат само съдружниците в него до размера на дяловете им), и като „непрозрачни“ за данъчни цели в друга държава (самото образуване подлежи на облагане)³.

35. В спора по главното производство A SCPI се третира като прозрачно за целите на данъчното облагане образуване в държавата, в която е учредено (Франция), и като данъчно непрозрачно образуване в държавата, където възнамерява да осъществи някои инвестиции в недвижими имоти (Финландия).

³ Вж. по-специално *Parada*, L. Hybrid Entities and Conflicts of Allocation of Income Within Tax Treaties: Is New Article 1(2) of the OECD Model (Article 3(1) of the MLI) the Best Solution Available? — *British Tax Review*, 2018, No. 3, 335—376, и по-специално стр. 338—339: „Generally speaking a “hybrid entity” is an entity that is considered to be a taxable or opaque entity in the country of its establishment, that is, it is an entity which is different from its owners and which is subject to corporate income taxation in its country of organisation. In the other country, however, the same entity is regarded as tax or fiscally transparent, that is, there will be no taxation at the level of the entity but rather there will be at the level of the partners. The same phenomenon of hybridity operates in the opposite direction also. That is to say, an entity can be treated as being tax transparent in the country of its establishment, but considered a taxable entity in the other country. These entities are known as “reserve hybrids entities”“ („По принцип „хибридно образуване“ е образуване, считано за данъчно облагаемо или непрозрачно в държавата, в която е установено, тоест образуване, което е различно от неговите собственици и което се облага с корпоративен данък в държавата на установяване. В друга държава обаче същото образуване се счита за данъчно прозрачно, тоест самото образуване не се облага с данък, а се облагат неговите съдружници. Същият феномен на хибридно действие и в обратната посока. А именно едно образуване може да се счита за данъчно прозрачно в държавата, където е установено, но за данъчно облагаемо в друга държава. Тези образувания са известни под името „обратно хибридно образуване“.).

36. Макар хибридните образувания да повдигат сложни проблеми при координацията в спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане⁴, поставеният от запитващата юрисдикция въпрос се ограничава до по-специфичната проблематика за съвместимостта на финландското законодателство със свободното движение на капитали и със свободата на установяване.

37. По-конкретно, тази юрисдикция иска по същество да се установи дали предвиденото в данъчното законодателство на държава членка изискване инвестиционен фонд да е учреден с договор, за да може да се ползва от предимствата на данъчната прозрачност, противоречи на свободното движение на капитали и/или на свободата на установяване, тъй като води до изключване на инвестиционни фондове, учредени въз основа на устав в други държави членки, дори когато тези фондове са обективно сходни от гледна точка на прозрачността с фондовете, учредени с договор.

38. Финландското правителство предлага да се отговори отрицателно на този въпрос, обратно на предлаганото от Комисията.

39. Подчертавам, че проблематиката на хибридните образувания вече е разглеждана в практиката на Съда. Всъщност решение *Columbus Container Services* се отнася до дружество, учредено по белгийското право, считано за данъчно непрозрачно в Белгия (където спрямо него се прилага по-благоприятният режим за координационните центрове) и данъчно прозрачно в Германия, където пребивават съдружниците в него⁵. Това решение обаче не съдържа насоки, които могат да бъдат приложени към настоящото дело, тъй като се отнася конкретно до допълнителното данъчно облагане в Германия (на съдружниците) поради малката данъчна ставка, прилагана в Белгия (по отношение на дружеството)⁶.

40. По съображения за изчерпателност отбелязвам още, че в решение от 25 юли 2018 г., Комисия/Испания и др., Съдът е разгледал отпускането на държавни помощи на прозрачни по отношение на данъците образувания⁷.

A. Относно приложимата свобода на движение

41. Преюдициалното запитване се отнася до свободата на установяване (член 49 ДФЕС) и до свободното движение на капитали (член 63 ДФЕС). Припомням, че съответните приложни полета на тези две основни свободи не са непременно изключващи се⁸. Струва ми се обаче трудно оспоримо, че настоящото дело трябва да се разглежда единствено от гледна точка на свободното движение на капитали, както основателно поддържат финландското правителство и Комисията.

⁴ Вж. по-специално *Parada, L.*, op. cit. и *Brabazon, M.* Holding Proteus: Emerging Treaty Practice on Hybrid and Fiscally Transparent Entities. — *British Tax Review*, 2020, No. 5, 670—693.

⁵ Решение от 6 декември 2007 г. (C-298/05, EU:C:2007:754, т. 13—20). Вж. също заключение на генералния адвокат Mengozzi по дело *Columbus Container Services* (C-298/05, EU:C:2007:197, т. 19—25).

⁶ Решение от 6 декември 2007 г., *Columbus Container Services* (C-298/05, EU:C:2007:754, т. 35—37).

⁷ C-128/16 P, EU:C:2018:591.

⁸ Вж. например решение от 21 януари 2010 г., *SGI* (C-311/08, EU:C:2010:26, т. 23—30), и заключението ми по дело Комисия/Унгария (Правна на ползване върху земеделски земи) (C-235/17, EU:C:2018:971, т. 47—49).

42. Инвестициите, които А SCPI възнамерява да осъществи в спора по главното производство, се изразяват, от една страна, в придобиването на дялово участие във финландски дружества за недвижими имоти и от друга страна, в пряка инвестиция в недвижими имоти, намиращи се във Финландия⁹.

43. Що се отнася до преките инвестиции в недвижими имоти, намиращи се в друга държава членка, те попадат в обхвата на свободното движение на капитали, както обясних в заключението си по съединени дела SEGRO и Horváth¹⁰. Тази квалификация е потвърдена в съдебната практика, следваща това заключение¹¹.

44. Що се отнася до придобиването на дялово участие в дружества, установени в друга държава членка, от постоянната съдебна практика следва, че в обхвата на свободата на установяване попада национална правна уредба, която може да се прилага *единствено* по отношение на придобиването на дялови участия, позволяващи да се упражнява безспорно влияние върху решенията на дружество и да се определя неговата дейност. Национални разпоредби, които се прилагат обаче за придобиване на дялови участия, реализирани единствено с намерение за финансова инвестиция, без намерение да се оказва влияние върху управлението и контрола на предприятието, трябва да се разглеждат изключително с оглед на свободното движение на капитали¹².

45. В спора по главното производство обаче финландската правна уредба не следва да се прилага *единствено* по отношение на придобиването на дялови участия, позволяващи да се упражнява безспорно влияние върху решенията на дружество и да се определя неговата дейност. Всъщност относимите данъчни разпоредби могат да се прилагат към доходите от *всякакво* дялово участие в финландско дружество, независимо от размера на това дялово участие¹³.

46. Следователно в приложение на посочената по-горе съдебна практика данъчното третиране на придобиването на дялови участия във финландски дружества за недвижими имоти следва да се прецени единствено от гледна точка на свободното движение на капитали.

47. За всеки случай обаче уточнявам, че развитите по-долу съображения биха били релевантни и в контекста на свободата на установяване.

⁹ Вж. точка 19 от настоящото заключение.

¹⁰ C-52/16 и C-113/16 (EU:C:2017:410, т. 50—57).

¹¹ Вж. по-специално решения от 18 януари 2018 г., Jahin (C-45/17, EU:C:2018:18, т. 22), от 6 март 2018 г., SEGRO и Horváth (C-52/16 и C-113/16, EU:C:2018:157, т. 52—60), и от 21 май 2019 г., Комисия/Унгария (Права на ползване върху земеделски земи) (C-235/17, EU:C:2019:432, т. 54 и 55).

¹² Вж. по-специално решения от 13 ноември 2012 г., Test Claimants in the FII Group Litigation (C-35/11, EU:C:2012:707, т. 91 и 92), от 20 декември 2017 г., Deister Holding и Juhler Holding (C-504/16 и C-613/16, EU:C:2017:1009, т. 78), и от 3 септември 2020 г., Vivendi (C-719/18, EU:C:2020:627, т. 40 и 41).

¹³ Вж. точка 10 от настоящото заключение.

Б. Относно наличието на ограничение на свободното движение на капитали

48. Съгласно постоянната съдебна практика мерките, забранени с член 63, параграф 1 ДФЕС като ограничения върху движението на капитали, обхващат мерките, които могат да възпрат чуждестранните лица да инвестират в дадена държава членка или гражданите на посочената държава членка да инвестират в други държави¹⁴.

49. Наличието на обикновени *различия* между националните данъчни режими обаче не е достатъчно за установяването на такова ограничение. Всъщност при липса на хармонизация на равнището на Съюза неблагоприятните последици, които могат да възникнат от паралелното упражняване на данъчни правомощия от различните държави членки, доколкото това упражняване не е дискриминационно, не представляват ограничения на свободите на движение¹⁵.

50. В същия ред на мисли Съдът е уточнил, че свободното движение на капитали не може да се разбира в смисъл, че държава членка е длъжна да установи данъчните си норми в зависимост от тези на другите държави членки, за да гарантира при всички положения данъчно облагане, което премахва всякаква разлика, произтичаща от националните данъчни разпоредби, като се има предвид, че взетите от данъчнозадължено лице решения относно инвестиции в друга държава членка могат в зависимост от случая да бъдат повече или по-малко изгодни или неизгодни за такова данъчнозадължено лице¹⁶.

51. С други думи, наличието на обикновени различия между данъчните политики на държавите членки не може, при липсата на хармонизация на равнището на Съюза, да се счита за противоречащо на свободите на движение.

52. В главното производство такъв би бил случаят, ако финландският данъчен режим не предвиждаше механизъм за данъчна прозрачност. В подобна хипотеза обстоятелството, че установено във Франция дружество, което се ползва от данъчна прозрачност, не може да се ползва от подобен механизъм във Финландия, когато решава да направи инвестиции в недвижимо имущество, не би могло да се квалифицира като „ограничение на движението на капитали“.

53. Разглежданият проблем обаче е от различно естество. В главното производство финландският данъчен режим всъщност действително предвижда механизъм за данъчна прозрачност. Инвестиционният фонд A SCPI, установен във Франция, не може да се ползва от него, поради това че не отговаря на *критериите за допустимост*, предвидени във финландското законодателство.

¹⁴ Вж. по-специално решения от 13 март 2014 г., Bouanich (C-375/12, EU:C:2014:138, т. 43), от 26 май 2016 г., NN (L) International (C-48/15, EU:C:2016:356, т. 44 и цитираната съдебна практика), и от 6 март 2018 г., SEGRO и Horváth (C-52/16 и C-113/16, EU:C:2018:157, т. 65 и цитираната съдебна практика).

¹⁵ Вж. по-специално решения от 16 юли 2009 г., Damseaux (C-128/08, EU:C:2009:471, т. 27 и цитираната съдебна практика), от 8 декември 2011 г., Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (C-157/10, EU:C:2011:813, т. 38 и цитираната съдебна практика), от 21 ноември 2013 г., X (C-302/12, EU:C:2013:756, т. 28), и от 26 май 2016 г., NN (L) International (C-48/15, EU:C:2016:356, т. 47 и цитираната съдебна практика).

¹⁶ Решения от 7 ноември 2013 г., K (C-322/11, EU:C:2013:716, т. 80), от 30 януари 2020 г., Köln-Aktienfonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, т. 72), и от 30 април 2020 г., Société Générale (C-565/18, EU:C:2020:318, т. 35).

54. В такъв случай проблемът, който възниква, вече не е свързан с различия между националните данъчни режими, а със съвместимостта със свободите на движение на критериите за допустимост, установени от национален данъчен режим (в случая финландският данъчен режим)¹⁷.

55. При обстоятелствата по спора в главното производство A SCPI е изключено от механизма на данъчна прозрачност, тъй като не е учредено с договор. Запитващата юрисдикция си поставя въпроса именно относно правомерността на този критерий за допустимост.

56. С оглед на съдебната практика, припомнена в точка 48 от настоящото заключение, според мен няма никакво съмнение, че изискване инвестиционен фонд да е учреден с договор, за да може то се ползва от данъчна прозрачност като предвидената в член 20а от Закона за данъка върху доходите, представлява ограничение на свободното движение на капитали. Всъщност това изискване може да разубеди инвестиционни фондове, учредени въз основа на устав в други държави членки, да инвестират във Финландия.

57. В това отношение припомням, че национално законодателство, което се прилага без разлика спрямо местните и чуждестранните оператори, може да представлява ограничение на свободното движение на капитали. Всъщност от практиката на Съда следва, че дори разграничение, което се основава на обективни критерии, на практика може да постави трансграничните положения в по-неблагоприятно положение¹⁸.

58. В спора по главното производство възпиращото действие произтича от изключването от механизма на данъчна прозрачност и от съответстващото задължение за облагане с данък върху доходите във Финландия, което засяга инвестиционните фондове, учредени въз основа на устав в друга държава членка, особено когато тези фондове се ползват от данъчна прозрачност в своята държава членка по произход.

59. Всъщност такова отклонение при данъчното третиране на учредените въз основа на устав и установени в други държави членки фондове (данъчна прозрачност в държавата членка по произход, данъчна непрозрачност във Финландия) може да има значителни отрицателни последици от данъчна гледна точка и следователно да възпре тези фондове да инвестират във Финландия.

60. По-точно, в повечето случаи данъчната прозрачност е съзнателен избор на инвеститорите, които структурират инвестиционната си стратегия в зависимост от този избор. В такъв контекст изключването на данъчната прозрачност в държава членка ще има възпиращ ефект по отношение на инвестициите в тази държава, доколкото това изключване би било несъвместимо с установената от инвеститорите стратегия. В спора по главното производство именно този възпиращ ефект е накарал A SCPI да подаде жалба срещу предварителното решение, с което данъчната администрация му е отказала да се ползва от данъчната прозрачност.

¹⁷ Вж. в този смисъл решение от 30 януари 2020 г., Köln-Aktienfonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, т. 45 и 46).

¹⁸ Вж. по-специално решения от 4 юни 2002 г., Комисия/Франция (C-483/99, EU:C:2002:327, т. 39—42), от 13 май 2003 г., Комисия/Обединено кралство (C-98/01, EU:C:2003:273, т. 47), от 11 ноември 2010 г., Комисия/Португалия (C-543/08, EU:C:2010:669, т. 68—72), и от 30 януари 2020 г., Köln-Aktienfonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, т. 55).

61. За изчерпателност ще уточня още, че не е изключено предвиденото в член 20а от Закона за данъка върху доходите изискване за учредяване с договор да е *непряко дискриминационно* въз основа на произхода на инвестиционните фондове, както подчертава Комисията.

62. Съгласно постоянната съдебна практика свободите на движение, гарантирани от Договора за функционирането на ЕС, забраняват не само пряката (или явна) дискриминация, основана на произхода, но и всички непреки (или прикрити) форми на дискриминация, които, макар и да се основават на привидно неутрални критерии, фактически водят до същия резултат¹⁹.

63. Изискването за учредяване с договор обаче ще има непряко дискриминационно действие, в случай че финландското (неданъчно) законодателство, приложимо за инвестиционните фондове, изисква те да бъдат учредени с договор²⁰. Всъщност в този случай само инвестиционни фондове, установени в други държави членки (учредени въз основа на устав), биха могли да бъдат изключени от механизма за данъчна прозрачност, предвиден в член 20а от Закона за данъка върху доходите. Този ефект на непряка дискриминация би могъл да бъде подсилен дори от наличието в държавата членка по произход на задължение за някои инвестиционни фондове да са учредени въз основа на устав²¹.

64. В отговор на няколко въпроса, поставени от Съда в това отношение, финландското правителство посочва обаче, че финландското законодателство позволява учредяването на инвестиционни фондове въз основа на устав, като следва да се има предвид, че в този случай такива фондове са изключени от механизма за данъчна прозрачност, предвиден в член 20а от Закона за данъка върху доходите, подобно на установените в други държави членки фондове, учредени въз основа на устав. Ако в случая това действително е така, което запитващата юрисдикция следва да провери, считам, че квалификацията „непряка дискриминация“ трябва да се изключи.

65. Във всички случаи подчертавам, че квалификацията „непряка дискриминация“ не е определяща за отговора на поставения въпрос, доколкото наличието на ограничение на свободното движение на капитали според мен е неоспоримо поради изложените по-горе съображения.

¹⁹ Вж. по-специално решения от 12 февруари 1974 г., Sotgiu (152/73, EU:C:1974:13, т. 11), от 3 февруари 1982 г., Seco и Desquenne & Giral (62/81 и 63/81, EU:C:1982:34, т. 8), от 13 юни 2002 г., Sea-Land Service и Nedlloyd Lijnen (C-430/99 и C-431/99, EU:C:2002:364, т. 36), и от 25 февруари 2021 г., Novo Banco (C-712/19, EU:C:2021:137, т. 31).

²⁰ Вж. в това отношение информацията, предоставена от запитващата юрисдикция, обобщена в точки 28—30 от настоящото заключение.

²¹ Съгласно предоставените от запитващата юрисдикция разяснения изглежда, че в спора по главното производство в съответствие с френското законодателство е било задължително A SCPI да бъде учредено въз основа на устав. Вж. точка 25 от настоящото заключение.

В. По сравнимостта на учредените с договор и въз основа на устав инвестиционни фондове

66. Съгласно член 65, параграф 1, буква а) ДФЕС разпоредбите на член 63 ДФЕС не накърняват правото на държавите членки „да прилагат съответните разпоредби на тяхното данъчно законодателство, които провеждат разграничение между данъкоплатци, които не са в еднакво положение що се отнася до тяхното място на пребиваване или място на инвестиране на капитала“.

67. Обхватът на това изключение от свободното движение на капитали, което по естеството си подлежи на стриктно тълкуване, е изрично ограничен от член 65, параграф 3 ДФЕС, съгласно който посочените в параграф 1 от този член национални разпоредби „не представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на свободното движение на капитали и плащания“.

68. Следователно случаите на различно третиране, които член 65, параграф 1, буква а) ДФЕС разрешава, трябва да бъдат разграничени от случаите на дискриминация, забранени с член 65, параграф 3 ДФЕС. В това отношение от практиката на Съда следва, че за да може национална данъчна правна уредба като разглежданата в главното производство да се счита за съвместима с разпоредбите на Договора относно свободното движение на капитали, различното третиране трябва да се отнася до положения, които не са обективно сходни, или да е обосновано с императивно съображение от обществен интерес²².

69. Пак според практиката на Съда сходството между трансграничните и вътрешните положения трябва да се преценява, като се взема предвид целта на съответните национални разпоредби²³.

70. Следователно в приложение на тази съдебна практика трябва да се провери дали инвестиционните фондове, учредени въз основа на устав в други държави членки (изключени от механизма за данъчна прозрачност, установен в член 20а от Закона за данъка върху доходите), се намират в сходно положение с учредените с договор инвестиционни фондове във Финландия (които се ползват от посочения механизъм) с оглед на националните данъчни норми.

71. В самото начало ще подчертая, че поставеният от запитващата юрисдикция въпрос се основава изрично на предпоставката, че даден инвестиционен фонд като A SCPI, макар да е учреден въз основа на устав, *действително се намира в сходно положение* с учредените с договор инвестиционни фондове, установени във Финландия. Всъщност съгласно самия текст на този въпрос, с изключение на правната им форма, „не съществуват други съществени обективни разлики между тяхното положение и това на финландските инвестиционни фондове“.

²² Вж. по-специално решения от 10 май 2012 г., Santander Asset Management SGHC и др. (C-338/11—C-347/11, EU:C:2012:286, т. 23 и цитираната съдебна практика), от 21 юни 2018 г., Fidelity Funds и др. (C-480/16, EU:C:2018:480, т. 48), и от 30 април 2020 г., Société Générale (C-565/18, EU:C:2020:318, т. 24).

²³ Вж. по-специално решения от 12 юни 2018 г., Bevola и Jens W. Trock (C-650/16, EU:C:2018:424, т. 32), от 4 юли 2018 г., NN (C-28/17, EU:C:2018:526, т. 31 и цитираната съдебна практика), и от 26 февруари 2019 г., X (Междинни дружества, установени в трети страни) (C-135/17, EU:C:2019:136, т. 64 и цитираната съдебна практика).

72. Ще добавя, че според мен няма никакво съмнение, че *някои* инвестиционни фондове, учредени въз основа на устав, действително са сходни с договорните инвестиционни фондове за целите на прилагането на механизъм за данъчна прозрачност като предвидения в член 20а от Закона за данъка върху доходите.

73. Целта на механизма за данъчна прозрачност е да съобрази данъчното третиране на съответните образувания с тяхната юридическа същност. С други думи, целта е от *данъчна* гледна точка да се третират прозрачно някои образувания, които са *юридически* прозрачни.

74. Именно това е целта на член 20а от Закона за данъка върху доходите. Както пояснява запитващата юрисдикция, тази разпоредба освобождава някои образувания, които не са самостоятелни юридически лица, а обикновени съвкупности от активи, създадени с цел групови инвестиции от определен брой съдружници²⁴.

75. Така този механизъм за данъчна прозрачност цели да освободи от данък върху дохода някои координационни структури, които на практика не образуват действителен междинен слой, отделящ икономическите дейности от инвеститорите. Както обяснява финландското правителство, член 20а от Закона за данъка върху доходите има за цел инвестирането в такива фондове да се разглежда като „преки инвестиции“ от страна на съдружниците в базовите активи.

76. Акционерното търговско дружество е точно обратното на такива прозрачни договорни структури. Обикновено на такова дружество е признат статут на юридическо лице, притежава дееспособност, разполага със собствен капитал, има право да взема решения както по отношение на инвестициите, така и при разпределянето на печалбите си и предоставя на акционерите ограничена отговорност (до размера на тяхната инвестиция).

77. Така, за разлика от договорните инвестиционни структури, акционерните дружества образуват непрозрачен слой, който отделя икономическите дейности от инвеститорите. На това основание акционерните дружества обикновено подлежат на облагане с данък върху дохода, като се има предвид, че разпределянето на печалбата под формата на дивиденди е предмет на отделно данъчно облагане на акционерите. Непрозрачно от правна гледна точка, акционерното дружество се третира като непрозрачно и от данъчна гледна точка.

78. Между тези две крайности (прозрачност на договорните споразумения, от една страна, непрозрачност на акционерните дружества, от друга), съществуват множество видове структури, които се характеризират с по-голяма или по-малка прозрачност.

79. Именно в това отношение обаче изискването за учредяване с договор, предвидено в член 20а от Закона за данъка върху доходите, ми се струва укоримо поради прекомерен формализъм.

80. Наистина, няма никакво съмнение, че някои образувания въз основа на устав могат да се считат за непрозрачни, когато условията за функционирането им се доближават до тези на класическо акционерно дружество като описаното по-горе (правосубектност, дееспособност, собствен капитал, правомощия за вземане на решения относно инвестициите и разпределянето на печалбата, ограничена отговорност).

²⁴ Вж. точка 29 от настоящото заключение.

81. Други учредени въз основа на устав образувания обаче от гледна точка на прозрачността са сходни с учредените с договор образувания.

82. За илюстрация е достатъчно да се посочат характеристиките на разглеждания в главното производство инвестиционен фонд, а именно A SCPI, така както са описани от запитващата юрисдикция²⁵. Всъщност, макар да е учредено въз основа на устав, струва ми се, че това образувание се характеризира с висока степен на прозрачност. Първо, A SCPI не разполага с дееспособност (не може да извършва правни действия, нито да участва като страна в съдебни производства). Второ, всяка година нетната печалба на A SCPI се прехвърля на инвеститорите. Трето, макар A SCPI да носи отговорност за задълженията към трети лица, инвеститорите имат вторична отговорност в това отношение.

83. Според мен, независимо от правноорганизационната му форма, от гледна точка на прозрачността инвестиционен фонд, който има такива характеристики, е сравним с учреден с договор инвестиционен фонд. Всъщност такова образувание представлява обикновена координационна структура, която не образува истински междинен слой, отделящ осъществяваната икономическа дейност и инвеститорите. Обстоятелството, че общото събрание трябва формално да взема решение относно разпределянето на печалбата, според мен не е определящо в това отношение²⁶, при условие че по-голямата част от нетната печалба действително се изплаща на инвеститорите всяка година²⁷.

84. С други думи, като се ограничава до формалистично понятие за прозрачност, съсредоточено върху изискването за учредяване с договор, член 20а от Закона за данъка върху доходите изключва някои инвестиционни фондове, учредени въз основа на устав, които на практика са също толкова „прозрачни“, колкото са и учредените с договор инвестиционни фондове. В този смисъл посочената разпоредба установява произволна разлика в третирането на сходни положения.

85. Както правилно подчертава Комисията, валидността на изложените по-горе съображения според мен се потвърждава от постановеното наскоро решение Veronsaajien oikeudenvaltvontayksikkö (Доходи, изплатени от ПКИПЦК)²⁸. Несъмнено това решение се отнася не до данъчния режим, приложим за инвестиционните фондове, а до данъчното третиране на разпределените от такива фондове доходи. При все това в този контекст Съдът изрично е приел, че „*правната форма [учредено въз основа на устав] на [инвестиционно дружество с променлив капитал (SICAV)] по люксембургското право не поставя това предприятие в положение, различно от това на [предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК)], учредени по финландското право съгласно договорното право, по отношение на данъчното третиране на разпределените доходи*“²⁹.

86. С други думи и подобно на предложението ми по настоящото дело, Съдът е постановил, че в този контекст разграничение, основано на правната форма на инвестиционния фонд, представлява произволно различно третиране между сходни положения.

²⁵ Вж. точки 16 и 17 от настоящото заключение.

²⁶ Вж. точки 17 и 23 от настоящото заключение.

²⁷ Това изискване действително е предвидено за някои инвестиционни фондове в недвижими имоти в член 20а, параграф 4 от Закона за данъка върху доходите.

²⁸ Решение от 29 април 2021 г. (C-480/19, EU:C:2021:334).

²⁹ Решение от 29 април 2021 г., Veronsaajien oikeudenvaltvontayksikkö (Доходи, изплатени от ПКИПЦК) (C-480/19, EU:C:2021:334, т. 54), курсивът е мой.

87. За всеки случай бих искал да уточня, че държавите членки могат, при спазване на произтичащите от законодателството на Съюза задължения, да обусловят ползването на данъчната прозрачност от *материалноправни* критерии за прозрачност. В това отношение имам предвид по-специално липсата на правосубектност на въпросното образуване, задължението за разпределяне на по-голямата част от годишните нетни печалби или пък липсата на ограничена отговорност на съдружниците.

88. В подкрепа на позицията си, че учредените с договор инвестиционни фондове и учредените въз основа на устав инвестиционни фондове не се намират в сходно положение, финландското правителство твърди, че договорните инвестиционни фондове предлагат по-голяма сигурност на инвеститорите, по-специално в случай на несъстоятелност, като им позволява да бъдат преки собственици на базовите активи.

89. Това твърдение според мен не е убедително. Както правилно подчертава Комисията, финландското правителство не посочва никаква конкретна причина, поради която фактът, че инвеститорът е пряк собственик на базовите активи в учреден с договор фонд, би осигурил по-голяма сигурност в случай на финансови затруднения, отколкото ако е собственик на дялове в инвестиционен фонд, учреден въз основа на устав. В това отношение подчертавам, че учредените с договор инвестиционни фондове не позволяват да се ограничи отговорността на инвеститорите в случай на финансови затруднения, за разлика от някои фондове, учредени въз основа на устав (по-специално учредените под формата на акционерно дружество).

90. Във всички случаи и както обясних по-горе, финландското правителство може да установи материалноправни критерии, които трябва да бъдат спазени, за да се гарантира сигурността на инвеститорите, от страна на всеки инвестиционен фонд (учреден с договор или въз основа на устав), който желае да се ползва от данъчната прозрачност. Имам предвид например изискването да подлежи на контрол от страна на национален надзорен орган за финансовите пазари, така както подлежи A SCPI в спора по главното производство³⁰.

Г. Относно липсата на обосновка, основана на императивни съображения от общ интерес

91. Вече беше посочено, че изискването за учредяване с договор, за да може да се ползват предимствата на данъчната прозрачност като предвидената в член 20а от Закона за данъка върху доходите, представлява ограничение на свободното движение на капитали. По-горе са изложени съображения, показващи, че това изискване установява произволна разлика в третирането между сходни положения, а именно положенията на инвестиционни фондове със сходна степен на прозрачност, независимо дали правната им форма се основава на договор или на устав.

92. Остава да се разгледа възможната обосновка, основана на императивни съображения от общ интерес.

³⁰ Вж. точка 16 от настоящото заключение.

93. Съдът многократно е постановявал, че национални мерки, които ограничават свободното движение на капитали, могат да бъдат обосновани с едно от упоменатите в член 65 ДФЕС съображения или с императивни съображения от общ интерес, при условие че тези мерки са в състояние да гарантират осъществяването на преследваната цел и не надхвърлят необходимото за постигането ѝ³¹.

94. Според мен нито един от мотивите за обосновка, изтъкнати в представената на Съда преписка, не е убедителен.

95. На първо място, запитващата юрисдикция посочва, че сред целите, упоменати в предложението на правителството, довело до приемането на член 20а от Закона за данъка върху доходите, е желанието да се установят по-точни критерии за прилагане на механизма за данъчна прозрачност по отношение на чуждестранните инвестиционни фондове. Така тази нова разпоредба щяла да позволи да се увеличи предвидимостта на данъчното облагане и правната сигурност. Освен това тя би довела до премахване на административната тежест.

96. В същия ред на мисли финландското правителство изтъква пред Съда наличието на връзка между точното определяне на рамката на освобождаването от облагане и гарантирането на ефективността на данъчния контрол и събирането на данъци.

97. Според мен желанието за повишаване на правната сигурност в никакъв случай не може да представлява основателна причина, която да обоснове ограничение на свободите на движение. Ако това беше така, държавите членки щяха да имат пълна свобода да налагат такива ограничения, при условие че те са предвидени в правила, гарантиращи висока степен на правна сигурност.

98. Наистина Съдът многократно е постановявал, че *липсата* на правна сигурност, засягаща национални норми, може да се окаже несъвместима с правото на Съюза. Съгласно постоянната съдебна практика в областите, регламентирани от правото на Съюза, правните норми на държавите членки трябва да бъдат формулирани недвусмислено, за да позволяват на лицата, до които се отнасят, да се запознаят ясно и точно с правата и задълженията си, а на националните юрисдикции — да гарантират спазването им³².

99. Тази съдебна практика обаче по никакъв начин не предполага, че целта за правна сигурност може да обоснове ограничение на свободите на движение, произтичащо от други аспекти на разглежданите национални норми.

100. Впрочем, както основателно посочва Комисията, административните затруднения или практики също не могат сами по себе си да оправдаят накърняването на гарантирана с Договора свобода³³.

³¹ Вж. по-специално решения от 1 октомври 2009 г., Woningstichting Sint Servatius (C-567/07, EU:C:2009:593, т. 25), от 25 октомври 2012 г., Комисия/Белгия (C-387/11, EU:C:2012:670, т. 74), от 22 октомври 2013 г., Essent и др. (C-105/12—C-107/12, EU:C:2013:677, т. 50), и от 16 юли 2020 г., Adusbef и др. (C-686/18, EU:C:2020:567, т. 105).

³² Вж. по-специално решения от 30 януари 1985 г., Комисия/Дания (143/83, EU:C:1985:34, т. 10), от 26 февруари 1991 г., Комисия/Италия (C-120/88, EU:C:1991:74, т. 11), от 6 март 2003 г., Комисия/Люксембург (C-478/01, EU:C:2003:134, т. 20), и от 15 април 2021 г., Finanzamt für Körperschaften Berlin (C-868/19, непубликувано, EU:C:2021:285, т. 50).

³³ Вж. по-специално решения от 16 декември 1986 г., Комисия/Гърция (124/85, EU:C:1986:490, т. 12), от 12 юли 1990 г., Комисия/Италия (C-128/89, EU:C:1990:311, т. 22), от 27 ноември 2008 г., Papillon (C-418/07, EU:C:2008:659, т. 54), и от 3 юли 2019 г., Delfarma (C-387/18, EU:C:2019:556, т. 30).

101. На второ място, финландското правителство накратко посочва целта за съгласуваност на данъчния режим, като подчертава в това отношение, че освобождаването се отнася до инвестиционните фондове, които е възможно да бъдат създадени съгласно финландското законодателство, и всички приравнени на тях чуждестранни фондове.

102. Тези доводи също трябва да бъдат отхвърлени. Съгласно постоянната съдебна практика, за да може да издържи такъв аргумент, трябва да е налице пряка връзка между съответното данъчно предимство и компенсирането му с определено данъчно задължение, като въпросът дали тази връзка е пряка трябва да се преценява с оглед на целта, преследвана с разглежданата правна уредба³⁴.

103. Достатъчно е обаче да се отбележи, че финландското правителство не се е позовало на наличието на такава пряка връзка, която е необходима, за да може да се приеме подобна обосновка.

104. Накрая, на трето място, съгласно предоставените от запитващата юрисдикция разяснения спрямо финландските инвестиционни фондове би могло в други държави членки да се прилага правна уредба, по-строга от приложимата във Финландия към чуждестранните фондове, което създава проблем от гледна точка на неутралността на конкуренцията. Една от целите, преследвани с член 20а от Закона за данъка върху доходите, е финландските и чуждестранните фондове да бъдат поставени при равни условия.

105. Както обаче посочва по същество Комисията, от практиката на Съда следва, че неблагоприятно данъчно третиране в държава членка, за което е установено, че противоречи на основните свободи на движение, не може да се счита за съвместимо с правото на Съюза с мотива, че евентуално са налице данъчни предимства, предоставени в друга държава членка³⁵.

106. За изчерпателност следва да бъде уточнено още, че в точка 43 от решение Köln-Aktienfonds Deka³⁶ не може да се установи никакво съображение за обосноваване. Действително в тази точка Съдът уточнява, че държавите членки са свободни да предвидят, за да насърчат използването на предприятията за колективно инвестиране, специален режим на данъчно облагане на тези предприятия.

107. При все това обхватът на това уточнение, което се вписва в поредица от уводни съображения, направени от Съда, преди да отговори на поставените въпроси, трябва да се разбира с оглед на следващите точки от това решение. Съдът е припомнил, че държавите членки трябва да упражняват данъчната си автономия при спазване на изискванията, произтичащи от правото на Съюза, и по-специално изискванията, наложени от разпоредбите на Договора относно свободното движение на капитали³⁷.

³⁴ Вж. по-специално решение от 28 януари 1992 г., Bachmann (C-204/90, EU:C:1992:35, т. 21), от 14 септември 2006 г., Centro di Musicologia Walter Stauffer (C-386/04, EU:C:2006:568, т. 53 и цитираната съдебна практика), от 12 юни 2018 г., Bevola и Jens W. Trock (C-650/16, EU:C:2018:424, т. 45), и от 13 ноември 2019 г., College Pension Plan of British Columbia (C-641/17, EU:C:2019:960, т. 87).

³⁵ В този смисъл вж. по-специално решения от 28 януари 1986 г., Комисия/Франция (270/83, EU:C:1986:37, т. 21), от 26 октомври 1999 г., Eurowings Luftverkehr (C-294/97, EU:C:1999:524, т. 44), от 15 юли 2004 г., Lenz (C-315/02, EU:C:2004:446, т. 43), от 12 септември 2006 г., Cadbury Schweppes и Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544, т. 49), и от 8 ноември 2007 г., Amurta (C-379/05, EU:C:2007:655, т. 75 и 78).

³⁶ Решение от 30 януари 2020 г. (C-156/17, EU:C:2020:51).

³⁷ Решение от 30 януари 2020 г., Köln-Aktienfonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, т. 45).

108. Съдът е добавил, че следователно въвеждането на режим за предприятия за колективно инвестиране — и в частност на изискванията, на които трябва да отговарят, за да се ползват от него, както и на доказателствата, които трябва да се представят за тази цел — *не трябва да представлява ограничение на свободното движение на капитали*³⁸.

109. С други думи, въвеждането на такъв режим не е валидно основание, за да се обоснове ограничение на свободното движение на капитали.

110. С оглед на изложеното по-горе следва да се приеме, че ограничението на свободното движение на капитали, произтичащо от изискване за учредяване с договор, за да се ползват предимствата на данъчната прозрачност, не е обосновано от императивно съображение от общ интерес.

V. Заключение

111. С оглед на всички изложени по-горе съображения предлагам на Съда да отговори на поставения от Helsingin hallinto-oikeus (Административен съд Хелзинки, Финландия) преюдициален въпрос по следния начин:

„Членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че предвиденото в данъчното законодателство на държава членка изискване инвестиционен фонд да е учреден с договор, за да може да се ползва от предимствата на данъчната прозрачност, противоречи на свободното движение на капитали, тъй като води до изключване на инвестиционни фондове, учредени въз основа на устав в други държави членки, дори когато тези фондове са обективно сходни от гледна точка на прозрачността с фондовете, учредени с договор“.

³⁸ Решение от 30 януари 2020 г., Köln-Aktienfonds Deka (C-156/17, EU:C:2020:51, т. 46).